

माननीय महोदय

तुर्ची प्राशिक्षण भवन ची स्थापना 06/04/2010 ला झाली. तुर्ची प्राशिक्षण भवन 62 बकर मध्ये सोभावलेले आहे.

तुर्ची प्राशिक्षण भवनच विदवक्य
Save Environment Paper Less(office)work.
"PAPER LIGHT-PTC TURCHI"

तुर्ची प्राशिक्षण भवन हे एक नंदनवन आहे. जिथे नजर फिरवावी तिथे अगळीकडे दिसवळ आहे. दिसवळ असल्यामुळे इथे सुंदर सोफेला द्या येवळती राहते. खूप छान सुंदर वातावरण आहे. तुर्ची प्राशिक्षण भवन च्या वातावरणात एक वेगळा प्रसन्नता, उत्साह, आनंद आहे. एक आगळा-वेगळा आत्मविश्वास आहे.

तुर्ची प्राशिक्षण भवनातील प्राशिक्षणाची क्विसें ची जी सुखवात होते ती म्हणजे कवायत मैदानाने येशाल कवायत मैदान 350 मीटर टूकच आहे. व द्वितीय कवायत मैदान 450 मीटर टूकच आहे.

इतक सोठ कवायत मैदान डोळे क्विपून टाकणार. मैदानाच्या समोर किल्ला चोहा वाजुला दिखवाणार झाड आहेत. त्या झाडाच्या आवळीत बसण्यासाठी सोय आहे. उगाठी ह्या मैदानातील अगळ्यात अविडता गोष्ट म्हणजे गोलरी, नं 9 व गोलरी नं. 2. ह्या गोलरीना "आक्षय" म्हणून नाव देईल. पाच मिनिटाचा प्रेकचा "आक्षय" "आक्षय" म्हणजे ज्या वातावरणातील नैसर्गिक विद्या आहेत उज, वारा, पाऊस, ह्यापासून जच्या कवण्यासाठी आपण जिथे "आक्षय" होतो ते म्हणजे घर. ह्या देवही गोलरी घराप्रमाणे आक्षय देतात.

PSD Bhaskar
Scan the letter
& upload on
website
27/12

गॅलरी म्हणजे आम्हा शिव प्रशिक्षणार्थींसाठी शिवशिव आहे " एक कोनू एक कोनू " करत ह्या नऊ मॉड्युल प्रत्येक शुक्रवारी शुक्रवात ह्या मॉड्युल करवावू सावधान विक्षाम करतू संपवावी. ह्या कोनू गॅलरीच्या मध्ये मंच आहे आणि त्या मंचावर झेलकपारा झेडा आहे. हा झेडा जसा वाऱ्याच्या आधा वरून जसा फडकतो तसेच इथल्या प्रत्येक प्रशिक्षणार्थी प्रत्येक गोपटीत सोतल्या ठेवून आपल पुढल आरुपु उज्ज्वल करावे. उशी त्या हवजावमार सी मंडी इच्छा प्रकट करत.

शुक्रवारीपरून ते आठवजेपर्यंत " एक को एक को " करत रुपू मुक लागलेली असतू लगेच पाडले वळतात ती मेरू मध्ये. मेरू मध्ये इतका पदकाशार जापटा सी कधीच सादर्या आरुपुयात लुहवा वधितला जाही. मला वाटा नाही उंबानी लुहवा इतका पदकाशार जापटा करत अखतील कारण वळचा उभाव. इथल्या प्रशिक्षणार्थी एक अंड, एक ग्लोस दुध, एक केळ आणि रोजच्या ठरलेल्या मेनु प्रमाण जापटा अप्रतिमच. मेरू मधाल प्रअण्याचा सुविधा अनिवाय उत्कृष्ट आहे. त्या मेरूमध्ये धान जूनी आणि हळवार आवाजान लावली अखतील तर तिथली जेवण करण्याची सजानच वेगळी! आणकी एक वैशिष्ट म्हणजे हरी आपण 4 माणस प्रकट वळून जेवत नाहं. पण इथे 500 मुली प्रकट जेवतात.

आता आपण जसा वास्तव्याकडे वळया. इथे वखतीलुहवाच्या 3 इमारती आहेत आणि ह्या प्रत्येक इमारती मध्ये कोनू विंग आहेत. ह्या वखतीलुहवाची नाव इतकी सुंदर आहेत कि पाडली पाडली आपल्या इतिहासाची साठवण करान देतात.

वसतिगृहाची नावे संताजी- धनगुजी, नेताजी-तानाजी, वृद्धिजी-जिवाजी. हे वसतिगृहाची नावे वाचतांना किंवा त्रिकोना आपल्या कानामध्ये कमी वृणक्यु चाहिले वरून जाते. तसेच येशील अधिकार वगळा जे निवासस्थान आहे त्यांचा नावे कृष्णा, कोथणा, वावणा, येवळी इत्यादी आहेत. हे नावे त्रिकोना किंवा वाचली कि सहावाप्यातल्या जल सुट्टी आठवण करवून देतात.

पथावरण म्हणजे काय हे बघण्या पथावरणाला अनुभवल्यावर कळेल. मानवाच्या सुखा जीवनासाठी सभोवतालचे वातावरण पथावरण सुंदर आणि स्वच्छ ठेवणे गरजेचे आहे. पथावरण आपल्याला मिळालेली एक अमूल्य भेट आहे. पथावरण हा आपला एक मित्र आहे. पथावरण टिकवण्यासाठी झाडे वृक्ष महत्वाची आहेत. निसर्गातील विविध सुंदर गोष्टी मध्येून झाडे हे एक निसर्गाची सुंदर देणू आहे. जिला आपण मानपावरून जपले पाहिजे. मानवाना जगण्यासाठी झाडांचा गरज असते. कारण झाडावरून आपल्याला आवश्यक ज्ञान प्राप्त होते. ज्यामुळे आपण जिवंत राहू शकतो. येशील झाडे सुटपे ह्या तुळ्या प्राशिक्षण भवनाचा ज्ञान आहेत ज्यान् ह्या तुळ्या प्राशिक्षण भवनाला सध्या प्राप्त होते.

झाडे वृक्ष म्हणजे काय असेत तुळ्या तक्षि. प्राशिक्षण मध्ये आल्यावर कळेल कि हे झाडे सुंदरता आपल्याशी बोलतात. इथे इतर्या वेगवेगळ्या प्रकारच्या फुलझाडे आहेत. ह्या फुलांचे रंगपण ठरके सुंदर आहेत. निसर्गामध्ये हे रंग सगळे काही पाहिले नव्हते. आपण चित्र रंगवाला वाजारातून जे रंग आणता त्यातच फक्त अधिस्तले होते. ह्या फुलांच्या रंगामध्ये त्रिक वेगळेच उजवा आहे. मग प्रसन्न करवून देतात

हे संघ. विनाफळ वागिमध्ये तर एक आगळी वेगळी संजाच आहे. विनाफळ वागिमधील आडाना जी विनाफळ लागली आहेत त्यांना वृद्धून मग समाधान होते ज्या प्रशिक्षणाशी ते लागण्याची रूप मेहनत होती आहे.

पुर्वची प्रशिक्षण भवनातील मुख्य भाग म्हणजे "प्रशिक्षण भवन". प्रशिक्षणाच्या नऊ महिन्यांच्या शिक्षणाचे जिथे उत्तर मिळते. त्याच्या "ज्ञानाचा आठव्यात भर पाडला जात म्हणजेच प्रशिक्षण भवन प्रशिक्षण भवन म्हणजे हे एक "संदेह" आहे यथाले वेगळी पद्धत वेगळी पद्धतीत आहेत. ह्या वाद्यकासची पद्धत काही आगळी वेगळीच आहे. मुंबईत अशा बऱ्याचशा मोठे मोठ्या समावर्ती आहेत. पण ह्या समावर्तींना ह्या प्रशिक्षण भवनाची खर काहीही येऊ शकणार नाही. ह्या प्रशिक्षण भवन ने आम्हा अजुनूपातील महिलांना तर रूप आत्मविश्वास दिला आहे. ह्यासाठी मि त्यांच्या शतशःदा आभारी आहे. येथे ह्यान आगळ्याची लेव आहे. यथाले सर्व अधिकारी अत्यंत नम्र वतनात आहेत. खऱ्या विषय अतिशय रचनात्मक आणि मनोरंजक पद्धतीने स्पष्ट करतात. आम्हा प्रशिक्षणाशी ह्या रूप अधिकारी वेगळेकडून शारीरिक, मानसिक, वैदिक वळ मिळाले. मानव जातीला माणूस म्हणून समाजात वागायला व पालिस म्हणून समाजात वागायला शिकवले. ह्याचा रूप अभिमान, आदर व आनंद आहे.

एक महत्वाची गोष्ट म्हणजे आमची हि वेंच महिलांचा होता आणि ह्यात वैशिष्ट्य म्हणजे आमच्या ह्या वेंचला महिला प्राचार्य, लभिल्या ह्यासाठी आमचे नशिब रूपच चांगले आहे.

त्यात त्या अनिश्चय शीत व मनमिळावू उगोटेतच पण त्यांची कातव्यदक्षता पाहता त्या आत्मच्या श्रवणांठी प्रेरणास्थान झाल्या आहेत.

दक्षणातच संगळ बदलत असं द्या तत्वावर मानिप्य प्राचार्य श्रवणांची बदली झाली. तुरीसुद्धा मला हे सांगायला आनंद होत आहे कि ते लोक पुरुष असूनही त्यांनी आम्हाला इथे समजून घेतले. द्यांची आम्हा सर्व प्रशिक्षणार्थींना स्तूप उगडर आहे.

तुरीची प्रशिक्षण भवनला सी "गुरुकुल" असे नाव दिले आहे.

तुरीची प्रशिक्षण भवन पर्यावरणात एक अकाशत्मक प्रसन्नता आहे. विव्दारू, आपुलका, आदर जमना, अच्युक्ता, अवव्यापकता हे सर्व गुण आहेत. तसेच येशील, वाध्यवगांचे अधिकारी अंतरवगांचे अधिकारी द्या मध्ये सुद्धा हे सर्व गुण असल्यामुळे येशून वाहेर पडणारा प्रत्येक प्रशिक्षणार्थी हे उत्तम प्रशिक्षण होऊन भाविक प्रज्ञावात पाल्पस वगुणच वाहेर पडले हे देवर चरणा प्राथना.

आपली प्रशिक्षणार्थी

श्यामिका

श्यामिका शशीशू देसाई

सूळ घटक :- ठाणे शहर

PTC No:- 112